

**БОГ ОТЕЦЬ ГОВОРИТЬ
НАМ,
СВОЇМ ДІТЯМ**

Асоціація
БОГ Е ОТЕЦЬ ДІМ ОТЦЯ

ПЕРЕДМОВА

Бог — мій Отець

Цей глас сьогодні все частіше чути в світі: люди визнають Бога Вітцем.

Ось чому ми відчуваємо необхідність надати гласності посланню Бога Отця, дарованому світові за допомогою Його творіння (котре так Його любило, через посередництво матері Євгенії Єлизавети Равазіо) і визнаному дійсним Церквою.

Вважаємо доречним почати подібну публікацію свідомством Його Преосвященства монсеньйора Гренобля, який заснував 1935 року комісію експертів, покликаних із різних частин Франції для започаткування розслідування, що здійснювалося єпископами, і протяглося 10 років.

У числі інших в комісії брали участь: вікарій єпископа Гренобля монсеньйор Геррі, богослов; брати-іезуїти Альберта Огюст Валансени, яких шанують як найкрупніших авторитетів у філософії та богослов'ї і які є експертами при оцінці подібних випадків,— два доктори медицини, один із них психіатр.

У цілковитій певності, що послання, яке публікується, допоможе людям зрозуміти глибоку ніжність Отця до кожного з нас, сподіваємося на його найширше розповсюдження.

При сприянні о. Андреа Д'Асканіо

Отець Андреа Д'асканіо
Орден Братів Менших

Асоціація
БОГ Е ОТЕЦЬ ДІМ ОТЦЯ
Associazione DIO E' PADRE CASA PATER
casella postale 135 67100 L'Aquila Italia

© 1995

0403000000—11 без об'явл.
95

ISBN 5-7707-9008-3

**СВІДОЦТВО ЙОГО ПРЕОСВЯЩЕНСТВА
МОНСЕНЬОРА КАЙО,
ЕПИСКОПА ГРЕНОБЛЯ, ЗА ДОПОВІДДЮ,
ПІДГОТОВЛЕНОЮ ПІД ЧАС КАНОНІЧНОГО
СЛІДСТВА ПО СПРАВІ МАТЕРІ ЄВГЕНІЇ**

Минуло десять років відтоді, коли я, як єпископ Гренобля, прийняв рішення про відкриття дослідження за випадком матері Євгенії. Тепер я володію необхідними даними для того, щоб винести Церкві моє єпископське свідчення. Внаслідок розслідування з'ясовується, по-перше, таке:

1) Значні достоїнства матері Євгенії

Із самого початку свого чернечого життя, в той час сестра Євгенія, вона привертала увагу старших своїм благочестям, послушністю та смиренністю.

Старші, вражені незвичайним характером подій, що скоїлися під час послушництва сестри, вирішили не залишати її в монастирі. Але вони вагалися і повинні були відмовитися від цього рішення перед лицем зразкового життя сестри.

У ході розслідування сестра Євгенія підтвердила своє велике терпіння і цілковиту м'якість, без скарг підкорюючись медикам, відповідаючи на часто довгі й важкі запитання богословських та медичних комісій, приймаючи заперечення й випробування.

Усі дослідники особливо хвалили її простоту.

Деякі обставини дозволяли також виявити, що доброчесності сестри сягали ступеня героїзму, особливо доброчесність послуху під час опитування, проведеного вітцем Огюстом Валансеном у червні 1934 року, і доброчесність смиренності в тяжкий день 20 грудня 1934 р., як свідчать богослови.

Щодо виконання обов'язків генеральної настоятельниці, то можу засвідчити, що я знайшов сестру Євгенію відданою своєму обов'язку і присвяченою своїй особливій меті (котра

повинна була здаватися їй іще більш важкодосяжною, оскільки вона не була до цього готова) з великою любов'ю до людей своєї конгрегації і Церкви. Ті, хто жили поруч з нею, були вражені, як і я сам, її душевною силою у складних обставинах.

Мене захоплює не тільки добротність матері Євгенії, але також якості, що розкриваються при використанні нею влади, захоплює те, що малоосвічена сестра могла займати найвищий пост у своїй конгрегації. Уже в цьому є щось незвичайне, і з цієї точки зору розслідування про день обрання її Богом, проведене моїм генеральним вікарієм монсенйором Геррі, вельми показове. Розповіді всіх головних сестер, настоятельниць і делегатів від місій показали, що вони вибрали матір Євгенію генеральною настоятельницею, незважаючи на молодий вік і канонічні перепони (які в нормальному випадку повинні були б унеможливити реалізацію ідеї її призначення), завдяки її здібностям розмірковувати, її душевній рівновазі, енергійності й завзятості. Реальність набагато перевершила надію, яку зв'язували виборниці з їх обраницею.

Те, що я, головним чином, в ній відзначив, так це, передусім, її світлий, живий, проникливий розум. Я сказав, що її освіта була недостатньою, але з причин, що від неї не залежали: тривала хвороба матері змусила її, ще зовсім молоду, взяти на себе клопіт про домівку й дуже часто пропускати шкільні заняття. Потім, аж до вступу в монастир, були тяжкі роки роботи на ткацькій фабриці.

Незважаючи на базові пробіли в освіті, наслідки яких очевидячки дають про себе знати в композиції й орфографії її письма, мати Євгенія робила численні доповіді в своїй громаді. Слід відзначити, що вона сама редагувала циркуляри своєї конгрегації і контракти, укладені з муніципальними та адміністративними радами для лікарняних установ, доручених сестрам конгрегації Цариці Апостолів. Вона сама склала довгий директорій.

Мати Євгенія ясно і справедливо розбирається в будь-якій ситуації, керуючись своєю совістю. Її вказівки короткі, точні, виключно практичні. Вона особисто знає кожну із своїх 1400 сестер, їхні звички та достоїнства і тому здатна при призначенні на різні роботи вибрати найбільш кваліфікованих. Вона володіє чудовими знаннями потреб і мож-

ливостей своєї конгрегації, ситуації в кожному домі. Вона побувала в усіх своїх місіях.

Хочемо підкреслити також її далекоглядність. Вона вжила всіх заходів, щоб у майбутньому кожна лікарняна або шкільна установа мала дипломованих сестер в необхідній кількості для нормального функціонування і розвитку. Нарешті, мені здається особливо цікавим відзначити: мати Євгенія уявляється наділеною рішучістю, почуттям реального і волею до дії. За шість років вона організувала 67 фундацій і змогла внести вельми корисні поліпшення в життя конгрегації.

Якщо я звертаю увагу на здібності її розуму, волю, вміння керувати, то це тому, що вони мені здаються придатними для рішучого усунення гіпотез, розглянутих під час слідства, як таких, що не здатні дати задовільного роз'яснення фактів: це гіпотези щодо галюцинації, ілюзії, спиритизму, істерії, марення.

Життя матері Євгенії є постійним підтвердженням її розумової і душевної рівноваги, і ця рівновага здається, на погляд спостерігачів, панівною рисою її характеру. Інші гіпотези про навіювання та маніпулювання, які підштовхнули дослідників поставити собі запитання, чи не були вони в присутності дуже вразливої натури (яка, подібно гранованому дзеркалу, відображає весь вплив і навіювання), виявились однаково відкинутими повсякденною дійсністю. Мати Євгенія, хоч і наділена чутливістю і темпераментом, довела, що вона нікому не віддавала перевагу. Далека від того, щоб допустити найменший вплив на себе чужих думок, вона завжди вміла сама складати плани й вести роботу, імпонуючи іншим людям своєю самостійною особистістю. Простий випадок скаже про неї більше всіх оцінок: наступного після обрання на пост генеральної настоятельниці дня вона повинна була зайнятися деякими призначеннями і, не вагаючись, усунути одну з тих, хто тільки-но проголосували за неї. Повернувшись до Єгипту, ця місцева настоятельниця довідалася про своє зміщення, про що було повідомлено повітряним шляхом з випередженням її прибуття.

2. Про об'єкт послання

Предмет дорученого матері Євгенії послання точний і з цієї точки зору здається мені і законним, і своєчасним.

Ось цей точний об'єкт: пізнати і шанувати Бога Отця, особливо заснуванням спеціального свята, яке просять у Церкви. Розслідування встановило, що церковне свято на честь Бога Отця добре вписалося б і в практику Католицької Церкви, відповідаючи традиційній опорі католицької молитви, що являє собою сходження до Отця через Сина в Дусі, як це являють молитви Меси та літургійні приношення Вітцеві і Святій Жертві. З іншого боку, насправді є дивним, що не існує ніякого спеціального свята на честь Бога Отця. Трійця шанується як єдина, Слово та Святий Дух шануються в їхньому посланництві і зовнішніх проявах; і лише Бог Отець не має власного свята, яке б притягувало особливу увагу християнського народу саме до Нього. Такою відсутністю торжества на Його честь слід пояснити той факт, що під час досить широкого опитування віруючих — у різних соціальних верствах, а також через численних священників і релігійних людей — можна почути: «Отець невідомий, Йому не моляться, про Нього не думають». Дослідження з'ясувало також, на превеликий подив, що багато християн віддаляються від Отця, оскільки справедливо бачать в Ньому тільки страшного суддю. Вони віддають перевагу звертанням до людяного Христа, і деякі з них просять Ісуса захистити їх від гніву Отця.

Отже, офіційне свято мало б своїм першим наслідком відновлення порядку благочестя у багатьох християн і їх повернення до поради Спасителя: «Все, що побажаєте у Отця в ім'я Мое...» і далі: «Ви ж моліться так: «Отче наш...»

Церковне свято на честь Бога Отця мало б своїм наслідком звернення поглядів цілком до Того, якого св. апостол Іаков називав: «Отець світла, від якого походять всі дари...» Це світло привчило б душі споглядати Божественну благодать, благодіяння Триєдиного Бога, Його Вітцівський промисел і Його тотожність промислу Трійці. Саме через свою Божественну природу, спільну в трьох Лицях, Бог виливає в світ невимовні скарби нескінченного милосердя.

На перший погляд, могло б здатися, що нема ніякої особливої причини шанувати Бога Отця окремо, адже хіба не Отець послав свого Сина в світ? Якщо, врешті-решт, гідно виявляти відданість Сину і Святому Духу за їх зовнішні прояви, хіба не було б гідним і належним віддава-

ти вдячність Богу Отцю, як цього із самого початку вимагає Меса, за дар, який Він приніс у своєму Синові?

Таким чином, особливий предмет спеціального свята виявляється виразним способом: шанувати Отця, дякувати Йому, восхваляти Його за дарування нам Сина, одним словом, як точно говорить послання, Родителя спокути. Воздати вдячність тому, хто так возлюбив світ, що віддав свого єдиного Сина, аби всі люди, з'єднані в містичному тілі Христа, сприйняли цього Сина, стали в Ньому синами Отця. В цей час, коли світ, збентежений вченням антиклерикалів, атеїстів та сучасними течіями в філософії, більше не знає Бога, істинного Бога, хіба це свято не допомогло б багатьом пізнати живого Отця, розкритого нам Христом, Отця милосердя та доброти? Хіба воно не допомогло б збільшити чисельність тих шанувальників Отця «в душі істини», якого нам возвістив Ісус? У момент, коли стривожена світовими війнами земля відчуває потребу в пошуках серйозної основи єдності для зближення між народами, це торжество принесло б велике світло, навчаючи людей тому, що вони всі мають на небесах одного і того ж Отця, який дарував їм Ісуса, до якого Ісус їх приводить у єдності загального Духу Любові! В момент, коли настільки багато людей, доведених до знесилення або втомлених від випробувань війни, можуть ждати звернення до глибокого внутрішнього життя, хіба це свято не здатне внутрішньо призвати їх до шанування Отця, який міг би явитися таємно, через Синове щире жертвоприношення Йому, бути єдиним для людей джерелом життя Святої Трійці? Хіба подібне свято не зберегло б прекрасного прямування до надприродного життя, що природно вабить людей до особливого дитинства — до синовнього життя з Вітцем, до довірливого віддання себе Божественній волі в релігійному дусі.

З іншого боку, відволікаючись від питання про спеціальне свято і поза залежністю від рішення Церкви з цього приводу, тут виникає теоретична проблема. Видатні богослови думають, що вчення про відносини душі з Трійцею повинно бути поглиблене і що воно могло б стати для людей джерелом світла, аби ожити в єднанні з Вітцем і Сином, брати участь в житті Ісуса як Сина, особливо в Його Синовній любові до Отця.

Як би не стояла справа із цими богословськими доводами, я хочу тут підкреслити такий факт: неосвічена в богослов'ї проста молода жінка заявляє про те, що вона

одержала Божественні повідомлення, які можуть бути теоретично вельми плідні.

Уявні побудови ясновидців бідні, безплідні, непослідовні. Навпаки, послання, одержане матір'ю Євгенією, за її словами, від Отця, плідне, володіє гармонійним перехрещенням його двох особливостей, які роблять його більш надійним: це, з одного боку, — традиційність для Церкви, відсутність новизни, що могла б зробити його підозрілим. Послання, передане матері Євгенії, без кінця повторює те, що все уже було сказане з відкриттям нам Отця Його Сином Христом і що все є в Євангелії. Але, з іншого боку, в цьому посланні заявлено, що велика істина про Отця повинна бути осмислена, поглиблена і пережита.

Диспропорція між слабкістю знаряддя в Руках Божих, нездатністю матері Євгенії самостійно відкрити вчення такого роду та глибиною послання, яке несе ця сестра, чи не дозволяє це зробити висновок, що малася вища, надприродна, божественна причина для того, щоб довірити саме їй це послання?

Я не бачу, як людським способом можна було б пояснити відкриття сестрою ідеї, оригінальність та плодотворність якої тільки поступово були виявлені дослідниками-богословами.

Друга обставина також здається мені певним чином багатозначною: коли мати Євгенія повідомила, що їй були явлення Отця, а дослідники-богослови відповіли їй, що явлення Отця самі по собі неможливі, що вони, можна сказати, ніколи не були в історії, то сестра противилась цим запереченням, кажучи просто: «Отець мені велів описати те, що я бачила. Він просить своїх дітей-богословів вести пошуки». Сестра ніколи нічого не змінювала в своїх поясненнях, вона повторювала свої твердження протягом багатьох місяців. І лише в січні 1934 року богослови виявили у самого святого Фоми Аквінського відповідь на свої заперечення.

Відповідь великого вчителя перебувала в ясному показі різниці між явленням і посланням. Він усунув перепони, що паралізували розслідування. Перед лицем тямущих богословів маленька недосвічена монахиня виявилася правою.

Як пояснити людським способом у цьому випадку ясність, мудрість, постійність сестри? Фальшива ясновидиця намагалась би пристосуватися до пояснень богословів. Сестра ж поводитися твердо. Ось чому її свідчення здається гідним довірливої підтримки.

У будь-якому випадку те, що мені здається вартим згадування, так це позиція стриманості, зайнята нею по відношенню до чудесного. У той час, як несерйозні містики висувають чудесне на перший план і навіть не бачать нічого іншого, окрім надзвичайних речей, чудеса, у випадку з сестрою, як доказ, відсунуті нею на другий план. Відсутня екзальтація і присутня вираженість в оцінках, що справляє добре враження.

Про розслідування богословів скажу лише коротко.

Преподобні отці Альбер та Огюст Валансени шанувалися за їх філософський і богословський авторитет, а також за їх знання духовного життя. Їм уже доводилося мати справу з іншими подіями такого роду, що, як і в цьому випадку, були піддані їх аналізу.

Нам відомо, що вони завжди здійснювали цей аналіз з великою обережністю. Такі причини, які обумовлювали наш вибір цих дослідників.

Ми їм вельми вдячні за віддане та воістину відповідальне співробітництво. Їхні свідчення на користь сестри і на користь надприродного пояснення подій, в їх сукупності, тим більш цінні, що вони тягли дуже довгий час, настроєні спочатку недоброзичливо і скептично, потім вагалися. Вони переконувалися крок за кроком після того, як усували будь-які зауваження і піддавали сестру тяжким випробуванням.

ВИСНОВКИ

У згоді з моєю душею та совістю, з найживішим почуттям відповідальності перед Церквою я оголошую, що надприродне, Божественне втручання здається мені єдиним, здатним дати логічне, задовільне пояснення сукупності фактів.

Позбавлене всього того, що його оточує, в своїй суті ця подія мені здається повною благодатства, величі, надприродної плідності.

Смирена монахиня закликала наші душі до істинної відданості Отцю, як тому вчив Ісус і як Церква закріпила це в літургії.

У цьому немає нічого, що лякає, нічого, що не було б дуже простим, і в той же час не відповідало глибокій теорії.

Чудесні події, які супроводжували це послання, могли б бути відділені від цієї центральної події, щоб воно зберегло свою значимість. Церква скаже, чи буде ідея спеціального свята розглянута незалежно від особистої історії сестри, за теоретичних міркувань.

Я вірю, що сильним підтвердженням справжності послання сестрі є той спосіб, яким вона застосовує його в реальному житті: це отримане нею прекрасне вчення, яке заслуговує її згадування.

Я вважаю доречним дозволити їй продовжувати своє діло. Вірю, що тут є перст Божий, і після десяти років пошуків, роздумів і молитов благословляю Отця за те, що Він удостоїв вибрати мою єпархію місцем таких зворушливих проявів Його любові.

Александр КАЙО
Єпископ Гренобля.

ПОСЛАННЯ БОГА ОТЦЯ

ПОСЛАННЯ БОГА ОТЦЯ

Перший зошит

1 липня 1932 року

Свято Дорогоцінної Крові Господа Нашого
Ісуса Христа

Ось врешті настав день, навіки благословенний, обіцяний небесним Вітцем!

Днесь завершуються довгі дні приготування, і я відчуваю себе близькою, зовсім близькою до приходу мого Отця і Отця всіх людей.

Кілька хвилин молитви, а потім цілковиті духовні радощі! Я була охоплена прагненням бачити Його і відчувати Його.

Мое серце, яке палає любов'ю, відкривалося з такою великою довірою, що я мушу зізнатися: раніше ні з ким я не була такою довірливою.

Думка про мого Отця потрясла мене, як це буває в шаленій радості.

Врешті пісні стають чутнішими!

Ангели приходять і возвіщають мені це щасливе прибуття. Їх пісні такі прекрасні, що я побажала б записати їх при першій можливості.

Але ця гармонія враз припинилася, і ось хід обраних херувимів і серафимів, разом з Богом, НАШИМ ТВОРЦЕМ і НАШИМ ВІТЦЕМ.

Простершися лицем до землі, заглиблена в безодню своєї мізерності, я сказала: «ЗВЕЛИЧУЄ ДУША МОЯ...»

У ту мить Отець говорить мені сісти поряд з Ним, щоб записати те, що Він вирішив сказати людям.

Увесь небесний ескорт, який супроводжував Його, зник. Отець залишається зі мною один і, перш ніж сісти, говорить мені:

«Я уже тобі казав і кажу ще: «Я не можу другий раз дарувати Мого Возлюбленого Сина, аби підтвердити Мою любов до людей! Нині, заради неї і щоб вони пізнали її, Я приходжу до них, приймаючи подібний до них бідний вигляд. Дивись. Я знімаю Мій Вінець і всю Мою славу, щоб мати вигляд звичайної людини».

Прийнявши вигляд звичайної людини, склавши Свій Вінець і Свою славу біля Ніг, Він притиснув до Серця земну кулю, підтримуючи її лівою рукою, а потім сів біля мене. Не можу сказати, щоб будь-яке слово годилося для описання Його прибуття та образу, який Він удостоїв нас прийняти, Його Любові! У моїй неосвіченості я не маю слів, аби висловити те, що Він дав мені зрозуміти.

«МИР І СПАСІННЯ»,— сказав Він,— цьому дому і всьому світові. Нехай **МОЯ МОГУТНІСТЬ, МОЯ ЛЮБОВ** і **МІЙ СВЯТИЙ ДУХ** торкнуться людських сердець, щоб усе людство в цілому звернулося до спасіння й прийшло до Свого **ОТЦЯ**, який шукає його для того, щоб любити і рятувати його!

Нехай Мій Намісник Пій XI зрозуміє, що це дні спасіння й благословення. Нехай він не втратить можливості звернути увагу дітей на Отця, який приходить сотворити їм добро в цьому житті й підготувати їх до вічного щастя.

Я вибрав цей день для того, щоб почати моє діло серед людей, бо це **СВЯТО ДОРОГОЦІННОЇ КРОВІ МОГО СИНА ІСУСА**. Я маю намір змочити в цій крові діло, яке Я починаю, щоб воно принесло великі плоди всьому людству.

ОСЬ ІСТИННА МЕТА МОГО ПРИХОДУ:

1) Я приходжу, щоб вигнати надмірний страх, який відчувають переді Мною Мої творіння і щоб дати їм зрозуміти, в чому полягає Моя радість: бути пізнаним і люби-

тим Моїми дітьми, тобто всіма, хто існує, і майбутнім людством.

2) Я приходжу принести надію людям і народам. Як багато її вже давно втратили! Ця надія дасть можливість жити в мирі і впевненості, працюючи для спасіння.

3) Я приходжу, щоб Мене пізнали таким, який Я єсмь. Щоб довір'я людей зростало одночасно з їхньою любов'ю до Мене, їхнього **ОТЦЯ**, який має лиш один клопіт: турбуватися про всіх людей і любити їх як дітей.

Художник радіє, споглядаючи намальовану ним картину, так і Я відчуваю задоволення і радію, проходячи поміж людей, шедевру Мого творіння!

Час підганяє. Я хотів би, щоб людина взнала якомога скоріше, що Я її люблю і маю величезне щастя, коли знаходжусь поряд з нею і говорю з нею, як Отець зі своїми дітьми.

Я вічний, і коли Я жив один, уже тоді Я думав про використання всієї Моєї могутності для створення істот за Моїм образом. Але спершу потрібне було матеріальне творення, аби ці істоти могли знайти собі харч: тоді й було сотворення світу. Я заповнив його всім тим, що, як Я знав, повинно було бути необхідним людям: повітрям, сонцем, дощем і багатьма іншими речами, котрі Я вважав необхідними для їх життя. Насамкінець була створена людина! Я одержав задоволення від Мого діла. Людина звичайно чинить гріхи, але якраз тоді і проявляється Моя нескінченна доброта.

Я створив і вибрав у Ветхому Завіті пророків, аби вони жили серед людей. Я повідомив їм Мої побажання, Мої тяготи і Мої радощі, щоб вони повідомили про них усім.

Чим більше зростало зло, тим більше Моя доброта спонукала Мене звернутися до праведних душ, щоб вони передавали Мої накази тим, хто безкарно вчиняв безладдя. Так, іноді Я повинен був вживати суворі заходи, аби повернути людей на шлях добра, не покарати — бо це причинило б тільки зло, — але відвести їх від зла і направити їх до Отця й Творця, котрого вони забули і не визнавали в їх невдячності. Пізніше зло настільки охопило серця

людей, що Я був змушений послати біди в світ, щоб людина очистилася за допомогою страждання, позбавлення благ і навіть втрати життя: був потоп, зруйнування Содома та Гоморри, війни людини проти людини тощо.

Я завжди хотів залишатись у цьому світі серед людей. Так, під час потопу Я був близько від Ноя, єдиного тоді праведника. Також і при інших бідах Я завжди віднаходив праведника, з яким міг бути, і через нього Я був серед людей цього часу, і це завжди було так.

Світ часто був очищений від свого зіпсуття Моєю нескінченною добротою до людства. Я продовжував обирати деякі душі, в котрих знаходив Собі задоволення, щоб через них Я міг би возвеселитися з Моїми творіннями, з людьми.

Я обіцяв світу МЕСІЮ. Чого Я тільки не зробив заради приготування Його приходу, являючи Себе в образах, які передікали Його навіть за тисячоліття до Його прибуття! Бо хто цей МЕСІЯ? Звідки йде? Що сотворить на землі? Кого буде представляти?

МЕСІЯ — це БОГ.

Хто є Бог? Бог — Це ОТЕЦЬ, СИН і СВЯТИЙ ДУХ.

Звідки йде чи, вірніше, хто звелів Сину прийти до людей? Це Я. Його БОГ ОТЕЦЬ.

Кого буде представляти МЕСІЯ на землі? Свого БОГА ОТЦЯ.

Що звершить Месія на землі? Дасть пізнати і полюбити Його БОГА ОТЦЯ.

Хіба Він не сказав:

«Чи ви не знали, що Я повинен бути в тому, що належить Вітцю Моєму? („Nesciebatis quia in his quae Patris mei sunt oportet me esse?“ Див. ЛК II, 49).

Я прийшов лише для того, щоб сотворити волю Отця Мого».

«Усе те, що попросите у Отця Мого во ім'я Моє, дасть вам».

«Моліться Йому так: «Отче наш, сущий на небесах...»

В іншому місці Месія говорить, що Він прийшов заради прославлення Отця і щоб люди пізнали Отця.

«Хто бачить Мене, бачить Мого Отця».

«Я в Отці і Отець в Мені».

«Ніхто не приходиться до Отця, окрім як через Мене. („Nemo venit ad Patrem nisi per me“ Див. Ін. XIV, 6).

«Кожний, хто зі Мною, також і з Вітцем Моїм» тощо.

Зробіть висновок, люди, що з початку часів Я не маю іншого бажання, окрім як бути пізнаним людьми і бути їм любим, бажаю безперестанно бути поряд з ними.

Ви бажаєте дійсного доказу існування цього бажання, яке Я тільки що висловив?

Чому Я звелів Мойсею збудувати Скинію і Ковчег Завіту, якщо не тому, що мав палке бажання прийти для проживання так, як Отець, Брат, Друг, довірливий зі своїми творіннями, з людьми? Всупереч цьому Мене забули, образили незліченними гріхами. І незважаючи ні на що, аби згадали про Бога Отця та Його єдине бажання порятувати їх, Я дав Мої заповіді Мойсею, щоб, намагаючись додержуватись їх, люди могли згадати про безмірно доброго Отця, що завжди бажає їх нинішнього і вічного спасіння.

Все це іще раз поринуло в забуття, і люди потонули в гріху і страхові, вважаючи обтяжливим додержання заповідей, що були передані Мойсею. Люди створили інші закони за своїми примхами, аби їх було легше дотримуватися. Крок за кроком, в перебільшеному страхові, котрий люди мали переді Мною, Мене все більш і більш забували й осипали образами.

Однак Моя любов до людей, Моїх дітей, нітрохи не ослабла. Коли Я точно встановив, що ні патріархи, ні пророки не спромоглися зробити так, щоб люди Мене пізнали і полюбили, Я вирішив прийти Сам.

Але як зробити, щоб Мені опинитися межі людьми? Не було іншого способу, як прийти Мені самому в другому Лиці Моєї Божественності.

Захочуть люди Мене пізнати, Мене почути?

Для Мене нічого із майбутнього не було приховано, тому на ці два запитання Я сам відповів:

«Не визнають Мою присутність, навіть якщо є поблизу Мене. У Моєму Сині Мене образять, незважаючи на всі блага, які Він їм сотворить. У Моєму Сині Мені проклянуть. Мене розіпнуть, щоб Я помер».

Я зупинився на цьому? Ні, Моя любов до Моїх дітей — до людей — дуже велика!

І Я не зупинився в Своїй любові. Зрозумійте ж, що Я вас возлюбив іще більше, аніж Мого Возлюбленого Сина, або якщо сказати ще точніше, більш за Самого Себе.

Те, що Я вам кажу, настільки вірно, що якби було б достатньо життя і смерті одного з людей, подібних життю і смерті Мого Сина, для спокути гріхів інших людей, то Я б завагався. Чому? Тому що тоді Я зрадив би Мою любов, дозволивши страждати іншій людині, Моєму творінню, яке Я люблю, замість того, щоби страждати Самому в Моєму Сині. Я ніколи не хотів припустити страждання людей — Моїх дітей.

Така коротка розповідь про Мою любов аж до Мого приходу через Мого Сина до людей.

Більшість людей знають ці події, але не відають їх сутності: все звершила Моя любов!

Так, це любов. Ось на що Я хочу звернути вашу увагу. Зараз ця любов забута. Хочу вам нагадати про неї, аби ви навчилися знати Мене таким, яким Я є. Щоб ви не були лякливими, подібно рабам, по відношенню до Отця, який так вас любить.

Чи бачите, це розповідь лише про перший день першого віку, а Я хотів би довести її аж до наших днів — до ХХ століття.

О, як же так трапилось, що Моя Вітцівська любов була забута людьми? Адже я люблю вас так ніжно! В Моєму Сині, тобто в Лиці Мого Сина, що став людиною, чого Я тільки не зробив! Божественність у Його людській суті схована, зроблена нікчемною, бідною, приниженою. Я провів разом із Моїм Сином Ісусом життя жертви й труда. Приймав Його молитви про те, щоб людина йшла ясно

вказаним шляхом, щоб завжди йти в праведності, щоби надійно дійти до Мене!

Звичайно, Я можу легко зрозуміти слабкість Моїх дітей. Тому Я попросив Мого Сина подарувати їм засоби для того, аби вони все ще залишалися дітьми Моєї Любові. Це, головним чином, сім Таїнств, і особливо великим засобом для вашого порятунку, незважаючи на ваші падіння, є Кров Мого Сина, котра кожен мить проливається на вас, як тільки ви того захочете, будь то в Таїнстві покаяння, будь то у Святій Жертві Меси.

Мої дорогі діти, вже двадцять століть я вас осипаю цими дарами з особливим милосердям, а результат вельми нікчемний! Як багато Моїх творінь, що стали дітьми Моєї любові через Мого Сина, стрімко кинулися у вічну безодню! Дійсно, вони не знали Моєї нескінченної доброти, а Я вас так люблю! *(Останні слова так любить сестра Євгенія, вона їх часто повторює).*

У крайньому разі, ви, які знають, що Я сам приходжу для розмови з вами, для пізнання вами Моєї любові, для вашого власного благочестя, не кидайтеся в безодню! Я ваш Отець!

Невже можливо, що після того, як ви назвали Мене вашим Вітцем і засвідчили Мені вашу любов, ви б знайшли у Мені жорстоке і бездушне серце, що допустило б вашу гибель? Ні, ні, не вірте цьому! Я кращий із Вітців. Я знаю слабкість Моїх творінь! Прийдіть же, прийдіть до Мене з довір'ям і любов'ю! Я прощу вас після вашого покаяння. Навіть якщо ваші гріхи були б огидними, як бруд, ваші довір'я і любов змусять Мене їх забути, отже ви не будете судимі. Я справедливий, це вірно, але любов все оплачує!

Послухайте, діти Мої, давайте зробимо таке порівняння, щоб ви мали впевненість у Моїй любові до вас. Для Мене ваші гріхи — як залізо, а ваші справи любові — як золото. Навіть якщо ви дасте Мені тисячі кілограмів заліза, це не буде дорівнювати десяти кілограмам вашого золота! Це означає, що малою любов'ю спокутується безліч мерзоти.

Ось який легкий Мій суд над Моїми дітьми — людьми, всіма без винятку. Отже, необхідно лише прийти до Мене.

Я ж так близько від вас! Отже, необхідно любити і шанувати Мене, щоб ви не були судимі або, принаймні, судимі з нескінченно милосердною любов'ю.

Не майте сумніву! Якби Моє Серце не було таким люблячим, Я б уже давно знищив світ у всіх тих випадках, коли він творив гріх! Між тим, кожна миттєвість (і ви тому свідки) проявляється Мій захист світу через милосердя й благодіяння. З цього ви можете зробити висновок, що дійсно існує Отець над усіма отцями, котрий вас любить і ніколи не перестане вас любити, якщо ви того захочете.

Я приходжу до вас двома шляхами: *в Хресті та Євхаристії*.

ХРЕСТ — Моя дорога, щоб спуститися до Моїх дітей, бо через нього Я спокутував вас Моїм Сином. А для вас Хрест є дорогою сходу до Мого Сина і від Мого Сина до Мене. Без Хреста ви ніколи не змогли б прийти до Мене, тому що людина гріхом наклікала на себе покарання відторгнення від Бога.

В ЄВХАРИСТІЇ Я перебуваю серед вас, подібно Отцю в своїй сім'ї. Я захотів, щоби Мій Син заснував Євхаристію, аби зробити із кожної Дарохранительниці хранилище Моїх благодатей, багатств і любові для дарування їх людям — Моїм дітям.

Саме цими двома шляхами Я постійно посилаю на землю і Мою могутність, і Моє нескінченне милосердя.

Після того, як Я вам показав, як Мій Син Ісус представляє Мене серед людей, і через Нього Я постійно перебуваю серед них, хочу показати вам також, як Я приходжу до вас через **МОГО СВЯТОГО ДУХА**.

Діло цього третього Лиця Моєї Божественності відбувається безмовно, і людина часто не бере його до уваги. Але для Мене це дуже надійний засіб, щоб перебувати не лише в Дарохранительниці, але також і в душах усіх тих, хто знаходиться в стані благодаті, аби споруджувати там Мій престол і завжди бути на ньому, подібно справжньому Вітцю, котрий любить, захищає і підтримує своїх дітей. Ніхто не може зрозуміти тієї радості, яку Я відчуваю, коли знаходжусь сам-на-сам з душею людини. Ніхто ще не

зрозумів до кінця незмірне бажання Серця **БОГА ОТЦЯ** бути пізнаним, любимим та шанованим усіма людьми, праведниками й грішниками. Саме ці три дари — пізнання, любов і шанування — Я бажаю одержати від людини, щоб завжди бути милостивим і добрим навіть до найбільших грішників.

Чого тільки Я не зробив Моєму народові від Адама до Іосифа, названого батька Ісуса, і від часу Іосифа до теперішнього дня, щоб людина воздала мені **ОСОБЛИВІ ПОЧЕСТІ**, які належать Мені як Отцю, Творцеві, Спасителю! Однак цього особливого пошанування, на яке я так сподівався і котрого так бажаю, ще не було Мені віддано!

У книзі «Ісход» ви читаете, що необхідно віддавати Богу особливу шану. Перш за все, цьому вчать псалми Давидові. Потім в заповідях, які Я давав Мойсею, Я поставив на перше місце: «Ти будеш шанувати і любити з досконалістю одного лиш Бога».

Отже, любов і вшанування нерозривні. І оскільки Я вас осипав стількома благодатями, то Я повинен також і вшануватися вами особливим чином.

Даруючи вам життя, Я захотів створити вас подібними Собі! Отже, ваше серце володіє чуйністю, як і Моє, а Моє — як ваше!

Чого б ви тільки не зробили тому з ваших ближніх, хто хоч трохи вшанував би вас, аби зробити вам приємне? Найнечутливіша людина і то зберегла б до цієї особи незабутню вдячність. Будь-яка людина намагалася б дати нагоду для задоволення тому, хто зробив їй цю послугу. Я ж буду набагато вдячнішим вам, якщо забезпечу вам вічне життя, коли ви вчините Мені малу милість — будете шанувати Мене так, як Я вас прошу.

Визнаю, що ви шануєте Мене в Моєму Синові і що існують люди, які вміють прийти від Мого Сина до Мене, але їх дуже невелике число! І все ж не можна стверджувати, що, вшановуючи Мого Сина, ви не вшануєте Мене! Звичайно ж, так ви Мене шануєте, оскільки Я перебуваю в Моєму Синові! Тому все те, що є Його слава, є славою і Моєю.

Але Я хотів би бачити людину, яка **ВШАНОВУЄ СВОГО ОТЦЯ і ТВОРЦЯ** з особливою відданістю. Чим більше ви вшановуєте Мене, тим більше ви вшановуєте Мого Сина, тому що за Моєю волею Він став **ВТІЛЕНИМ СЛОВОМ** і прийшов до вас заради того, аби ви пізнали, хто Його послав.

Якщо ви Мене пізнаєте, то ви Мене полюбите і полюбите Мого Возлюбленого Сина більше, ніж ви Його любите тепер. Дивіться, як багато Моїх творінь, що стали Моїми дітьми через Таїнство Спокутування, покинули лоно, дароване Мною через Мого Сина всім людям. Дивіться, як багато і таких людей, що, як ви це знаєте, взагалі не відають про існування життя в Бозі, а скільки творінь Моїх Рук, про існування яких ви, на відміну від Мене, і не відаєте, не знають Руку, яка їх сотворила!

О, як Я хотів би дати усім знати, що Я для вас всемогутній Отець, і як би Я хотів Ним також бути для всіх у Моїх благодіяннях! Я бажав би дати всім краще життя за допомогою Мого закону. Я бажав би, щоб обрані пішли до всіх від Мого імені і говорили про Мене. Так скажіть усім, що вони мають Отця, який після того, як їх створив, бажає дати їм скарби, якими володіє. Особливо важливо сказати їм, що Я про них думаю, люблю їх і хочу дарувати їм вічне щастя. О, Я вам обіцяю: звернення людей до Бога наступить швидше, ніж ви думаєте!

Повірте, що коли **БІЗ ЧАСІВ РАННЬОЇ ЦЕРКВИ ВИ ПОЧАЛИ ШАНУВАТИ МЕНЕ З ОСОБЛИВОЮ ВІДДАНОСТЮ**, через двадцять століть залишилося б мало людей, які живуть в ідолопоклонництві, язичестві і в багатьох неправдивих і шкідливих сектах, в котрих людина із заплученими очима прямує в безодню вічного вогню! Дивіться, скільки тепер належить працювати!

МІЙ ЧАС НАСТАВ! Людям слід Мене пізнати, полюбити і вшанувати, щоби після їхнього сотворення Я зміг бути їхнім Вітцем, потім Спасителем і, нарешті, їх вічною Радістю.

Досі Я говорив вам про те, що ви вже знали. Я хотів лише нагадати вам про це, щоб ви завжди були переконані, що я є найкращим Вітцем, а не грізним, як ви вважаєте,

що Я є Вітцем усіх людей, які нині живуть, і тих, кого сотворю до кінця світу.

Отже, знайте, що Я хочу бути пізнаним, любимим і, крім того, вшановуваним. Нехай всі визнають Мої нескінченні блага по відношенню до всіх, і особливо по відношенню до грішників, хворих, бездомних і всіх тих, хто страждає. Нехай всі знають, що Я не маю іншого бажання, окрім як любити всіх, дарувати Мої благодаті, пробачати, коли каються, і, особливо, судити не по Моїй справедливості, а по Моєму милосердю, щоб усі були врятовані і причислені до Моїх обранців.

Щоб завершити це коротке послання, Я **ДАЮ ВАМ ОБІЦЯНКУ**, яка діятиме вічно, ось вона: **ЯКЩО БУДЕТЕ ЗВАТИ МЕНЕ ВІТЦЕМ** із довір'ям і любов'ю, то ви одержите все від цього Отця з любов'ю та милосердям.

Нехай Мій Син, твій духовний батько, зуміє попрацювати Мені на славу, викласти слово в слово те, що Я звелів тобі написати, нічого не додаючи, а також те, що Я ще звелю тобі написати, щоб люди знайшли не дуже обтяжливим, а бажаним читання того, що їм слід було б знати з Моєї волі.

Потроху щоденно Я буду тобі говорити про Мої бажання відносно людей, про Мої радощі, про Мої прикраси і, особливо, розкрию людям Мою нескінченну доброту і ніжність, співчуття і любов.

Я хотів би також, аби настоятельки дозволили тобі використати вільний час для бесіди зі Мною, щоб ти могла півгодини на день присвятити Мені, і, таким чином, переконати Мене в тому, що серця людей — Моїх дітей готові трудитися, аби зростити ту відданість Мені, про яку Я говорив тобі. Тоді і ти зможеш домогтися великого довір'я в Отця, який бажає бути любимим Своїми дітьми. Для того, щоб це діло могло розповсюдитися серед усіх народів якомога швидше і без прояву хоча б найменшої нетерпимості з боку тих, хто в нього втягнений, Я прошу тебе проводити дні у великій зосередженості. Ти будеш щаслива мало говорити з людьми, бо в таїні твого серця, також і тоді, коли ти будеш серед людей, ти будеш говорити зі Мною і чути Мене.

Я хочу також, щоб ти вчинила таке: іноді, коли Я буду говорити з тобою, ти запишеш Мої довірчі слова в маленькому спеціальному щоденнику. Я маю намір говорити цими словами з людьми, адже Я живу з ними в більшій близькості, ніж мати зі своїми дітьми.

З дня створення людини Я ніколи на жодну мить не припиняв жити поблизу неї. Як Творець і Отець, Я відчуваю необхідність любити людину. Не те, щоб Я потребував цього, але Моя любов Отця і Творця змушує Мене відчувати необхідність любити людину. Отже, я живу поблизу людини, слідую за нею скрізь, допомагаю їй в усьому, забезпечую її всім. Бачу її потреби, труди, всі її бажання, і Моє найбільше щастя полягає в тому, щоб допомогти їй і порятувати її.

Люди вірять, що Я грізний Бог і що Я ввергну людство в пекло. Яка вас чекає несподіванка в кінці часів, коли ви побачите стільки душ, про які думали, що вони загублені, і які насолоджуються вічним щастям серед обраних!

Я би хотів, щоб усі Мої творіння мали переконання, що існує Отець, який пильнує їх, який хотів би дати їм спочатку попередньо спробувати вічного щастя ще тут, у дольному світі.

Мати ніколи не забуває маленького творіння, яке вона породила на світ. Хіба не є ще більш прекрасним, що Я пам'ятаю про всі творіння, які Я посилав у світ?

Якщо мати любить крихітну істоту, даровану їй Мною, то Я люблю її більше, ніж вона, бо Я її сотворив. Коли іноді трапляється, що мати менше любить свою дитину, тому що в неї є вада, Я, навпаки, буду любити її ще більше. Мати може навіть забути її або думати про неї дуже рідко, особливо, коли вік позбавить її материнського піклування, а Я її ніколи не забуду. Я її люблю завжди, і навіть коли вона більше не згадує про Мене, свого Отця і Творця, Я пам'ятаю про неї і все ще її люблю.

Я тільки-но вам сказав, що хотів би дати вам також і тут, на землі, вічне щастя, але ви ще не зрозуміли цих слів, які означають ось що:

Якщо ви Мене любите і з довір'ям називаєте Мене прекрасним ім'ям Отця, ви вже зараз і тут, у дольному світі, починаєте жити з любов'ю і довірою, котрі потім складуть ваше щастя у вічності і які ви оспіваєте на Небесах разом з обраними. Хіба це не передбачення того небесного щастя, яке продовжуватиметься вічно?

Ось чому Я бажаю, щоб людина часто згадувала про те, що Я знаходжусь там же, де і вона, що вона не могла б жити, якби Я не був з нею такий же живий, як вона. Незважаючи на невірність людини, Я ніколи не припиню перебування поряд з нею.

Як же Я бажаю побачити здійсненням Мій задум! Аж до сьогоднішнього дня людина мало думає про те, щоб принести Богу, своєму Отцю, те задоволення, про яке Я тепер говорю. Я хотів би побачити встановленим велике довір'я між людиною та її Небесним Вітцем, а також побачити народження духу істинної спорідненості й ніжності між нами, щоб люди більше не лише користувалися Моєю великою добротою.

Я знаю ваші потреби, бажання, знаю все про вас. Але як би Я був щасливий і вдячний вам, коли б побачив вас самих, що приходять до Мене і довіряють Мені ваші потреби, як чинить син, повністю довірливий зі своїм Вітцем. Як би Я зміг тоді відмовити в чому-небудь більш чи менш важливому, якби ви Мене попросили, навіть якщо ви Мене не бачите і не відчуваєте Моєї близькості у всьому, що з вами коїться? Якою заслугою для вас виявиться одного разу те, що ви повірили в Мене, невидимого!

Навіть зараз, коли Я тут серед всіх вас, коли Я говорю з вами, безперервно повторюючи в різних варіантах одне і те ж, що Я вас люблю і хочу бути пізнаним, любимим і шанованим особливим чином, ви Мене не бачите, за винятком лише тієї, якій Я передаю це послання. Зараз вона одна-єдина у всьому людстві! Однак Я говорю з вами всіма в тій, яку бачу і до якої звертаюсь. Я бачу вас всіх і говорю з усіма і з кожним, люблю вас усіх, так як би всі ви Мене бачили!

Отже, Я бажаю, щоб люди змогли пізнати Мене і відчути, як Я близький до кожного з них. Згадайте, що Я хотів би бути надією людства. Невже Я ще не є такою

надією? Якщо б Я не був надією людини, людина була б загублена. Але необхідно, щоб Я був пізнаний особливо, як Бог Отець, щоби мир, довір'я і любов увійшли в серця людей і змогли зв'язати їх з Вітцем неба і землі!

Не вірте, що Я є тим грізним стариком, котрого люди уявляють в їх картинах і книгах! Ні і ні. Я не молодший і не старіший від Мого Сина і Мого Святого Духа! Тому Я хотів би, щоб усі, від дитини до старика, називали Мене сімейним іменем Отця і Друга, бо Я завжди з вами, уподібнююсь вам, щоб уподібнити вас Собі.

Яка велика була б Моя радість бачити батьків, які навчають своїх дітей часто називати Мене іменем Отця, яким Я в дійсності є! Як бажав би Я бачити в цих юних душах велике довір'я і синівську любов до Мене! Я все зробив для вас. А ви не виконаєте цих Моїх бажань?

Я хотів би оселитися в кожній сім'ї, як в Моєму володінні, щоб ви могли сказати з повною впевненістю: «Ми володіємо нескінчено добрим, неймовірно багатим і виключно милосердним Вітцем. Він думає про нас і близький нам, піклується про нас, підтримує нас, дарує нам усе те, чого нам не вистачає, якщо ми Його про це попросимо. Всі його багатства наші, ми одержуємо все те, чого нам бракує». Я тут якраз для того, щоб ви попросили у Мене те, чого потребуєте: «Просіть і одержите». У Моїй Вітцівській доброті дам вам усе, щоб ви могли вважати Мене справжнім Вітцем, що живе серед Своїх дітей, як Я це в дійсності і роблю.

Ще бажаю, щоб кожна сім'я помістила перед очима наочне зображення, яке пізніше Я покажу моїй маленькій дочці, з якою розмовляю зараз. Бажаю, щоб кожна сім'я могла таким чином звертатися до Мого особливого заступництва, щоб легше одержати можливість шанувати Мене. Кожного дня сім'я буде робити Мене учасником своїх трудів, помічником у своїх потребах і тяготах, стражданнях, у здійсненні бажань, учасником у горі і радості, оскільки Отець повинен знати все, що має відношення до Його дітей. Мені все це відомо і без вас, звичайно, оскільки Я тут серед вас, але Я люблю, щоб усе було простіше. Я знаю, як увійти у ваше становище, зробитися маленьким з маленькими, дорослим з дорослими, із стариками. Я роб-

люсь подібним до них. Щоб усі зрозуміли те, що Я хочу сказати для їхнього освячення та Моєї слави.

Доказ цьому чи не в Моєму Сині, який зробився маленькою людиною, слабкою, як ви? Чи не маєте ви цей доказ і тепер, бачачи Мене, що говорить з вами? Для того, щоб ви могли зрозуміти те, що хочу вам сказати, хіба не обрав Я для розмови з вами творіння таке ж бідне, як і ви? Хіба Я не уподібнююсь вам?

Дивіться, Я поклав Мій вінець біля Моїх ніг, а світ — біля Мого Серця. Я полишив Мою небесну славу й прийшов сюди, зробившись зрозумілим усім, тому зробився бідним з бідними і багатим з багатими.

Я хочу також захистити молодь, як ніжний Отець. У світі так багато зла! Молоді недосвідчені душі дозволяють спокусити себе втіхами пороку, який крок за кроком веде їх, бідних, до нової погибелі. О ви, молоді, хто особливо потребує Того, хто зберіг би вас уже при житті, щоб ви могли уникнути зла, приходіть до Мене! Я Отець, що любить вас більше, ніж будь-яке творіння вас будь-коли полюбить! Сховайтеся поблизу від Мене, довірте Мені ваші думки та бажання. Я буду вас ніжно любити. Я дам вам милості й тепер і благословлю ваше майбутнє. Будьте певні, що Я вас не забуду через п'ятнадцять чи двадцять п'ять, чи тридцять років після того, як Я вас сотворив. Прийдіть! Бачу, що ви маєте велику потребу в такому нескінченно доброму Отці, як Я.

Не кажучи більше про багато чого іншого, що варто було б сказати і про що скажу пізніше, зараз хочу говорити окремо з тими, кого Я обрав. Із священниками і монахами. До вас, Мої дорогі, любі діти, звертаюся, бо Я володію великими задумами стосовно вас!

ДО ПАПИ

«Передусім Я звертаюся до тебе, Мій возлюблений син, до тебе, Мій Намісник, аби віддати в твої руки справу, котра мала бути першою із усіх справ, та яка через страх,

навіяний людині дияволом, завершиться лише в теперішній час.

О, як би Я хотів, щоби ти зрозумів обсяг цього діла, його велич, широту, глибину, висоту. Хотів би, аби ти зрозумів Мої неосяжні бажання, які Я маю по відношенню до теперішнього і майбутнього людства! Якби ти знав, як сильно Я бажаю бути пізнаним, любимим і шанованим людьми з особливою відданістю! Це бажання Я ношу в собі вічно і від сотворення першої людини. Це бажання Я кілька разів висловлював людям, особливо у Ветхому Завіті. Але людина так ніколи його й не зрозуміла. Тепер це бажання змушує Мене забути минуле, щоби воно здійснилося нині у всіх Моїх творіннях у всьому світі.

Я применшую себе аж до одного із найбільш бажаних Моїх творінь, щоб мати можливість у її незнанні говорити з нею і через неї говорити людям таким чином, аби вона навіть не помітила величі того діла, котре Я хотів би звершити для них!

Я не можу говорити з нею про богослів'я, інакше, Я певен, Мене чекала б невдача, вона б не зрозуміла. Припускаю звершитися Моїй справі в простоті і наївності. Але тобі відтепер належить піддати це діло вивченню і якомога скоріше здійснити його.

Для того, щоб бути відомим, любимим і шанованим з особливою відданістю, Я не прошу нічого надзвичайного. Бажаю тільки такого:

1) Один день, це може бути неділя, має бути присвячений вшануванню Мене, цілком особливим чином, під ІМЕНЕМ ОТЦЯ УСЬОГО ЛЮДСТВА.

Я хотів би у це свято мати особливу Месу та Службу. Знайти тексти в Священному Писанні неважко.

Якщо ви бажаєте святкувати Мені в неділю, я обираю першу неділю серпня, якщо ви оберете звичайний день тижня, віддаю перевагу тому, щоб це завжди було 7 серпня.

2) Нехай усе духовенство підтримує вшанування Мене з особливою відданістю і особливо нехай зробить мене

відомим людям таким, яким Я є і яким буду: близьким, найніжнішим, найбільш люблячим Вітцем із усіх батьків.

3) Бажаю, щоб ти дав Мені ввійти у всі сім'ї, в шпиталі, також у майстерні та на заводи, в казарми, зали міжнародних нарад міністрів, нарешті в будь-яке місце, де знаходяться Мої творіння, навіть якщо там буде лише одна людина!

Нехай відчутним знаком Моеї невидимої присутності буде Мое видиме зображення, яке покаже, що Я тут реально присутній. Тоді люди будуть здійснювати всі свої вчинки під поглядом їх Отця, і Я сам буду мати перед Моїми очима людину — творіння, яке Я усиновив після того, як його сотворив. Отже, всі Мої діти будуть під поглядом ніжного Отця. Поза сумнівом, Я і зараз невидимо знаходжусь скрізь, але Я хотів би постати представленим зримим образом!

4) Нехай протягом року духовенство і віруючі здійснюють служби, присвячені Мені, що не повинно зашкодити їх звичайним заняттям.

Нехай без страху Мої священники будуть скрізь, ідуть до всіх народів, доносячи до людей полум'я Моеї Вітцівської любові. Тоді людські душі будуть просвіщені і завойовані не лише серед невірних, але й в усіх сектах, що не належать до істинної Церкви. Так, нехай ці люди, які є Моїми дітьми, бачать сяйво полум'я Любові Отця перед собою, нехай пізнають істину, нехай приймуть її та покажуть на ділі всі якості християнина.

5) Я би хотів бути шанований також особливим чином у семінаріях, новиціатах, школах та гуртожитках. Нехай усі, від малого до великого, зможуть пізнати й полюбити Мене, як їх Отця, Творця і Спасителя.

6) Нехай священники докладуть зусиль для пошуку в Священному Писанні того, що Я говорив іншим часом і що дотепер залишилось без уваги стосовно поклоніння, яке Я бажаю мати від людей. Нехай працюють також заради того, щоб Мої бажання і Моя воля стали відомі всім віруючим і всім людям, нехай уточнюють Мною сказане всім людям, у тому числі іншим священникам, монахам, монахиням. Їхні душі Я обираю для воздання Мені великих почестей, іще більших, ніж ті, що віддають Мені миряни.

Звичайно, необхідний час, аби досягти виконання Моїх бажань серед людства, про які Я дав тобі знати! Та одного разу молитвами й жертвами великодушних людей, котрі принесуть себе в жертву у відповідь на Мою любов, Я буду задоволений. Я тебе благословлю, Мій возлюблений сине, і наділю тебе во стократ за все, що ти зробиш заради Моєї слави».

ДО ЄПИСКОПА

«Хочу сказати також одне слово і тобі, Мій син Александр, про те, як здійснити у світі Мої бажання.

Необхідно, щоб разом із твоїм духовним батьком — лозою від дерева Мого Сина Ісуса — ви були натхненниками того особливого поклоніння, якого я чекаю від людей. Вам, діти Мої, Я довіряю це діло і його вельми важливе майбутнє.

Говоріть, наполягайте, давайте знати про те, що Я вам скажу, щоби Я був пізнаним, любимим та шанованим всіма Моїми творіннями, і тоді ви зробите те, чого Я чекаю від вас, тобто ви виконаєте Мою волю і здійсните Мої бажання, довгий час хранимі Мною у мовчанні.

За все те, що ви зробите для Моєї справи, Я сотворю вам благо подвійно, для вашого спасіння і освячення. Нарешті, лише на Небі і тільки на Небі ви побачите велику винагороду, яку дам вам і всім тим, хто працює заради Мене.

Я створив людину для Себе, тому цілком справедливо, щоб Я був УСІМ для людини. Людина не зазнає істинних радощів поза своїм Вітцем і Творцем, бо її серце сотворено тільки для Мене. З Мого боку, любов до Моїх творінь настільки велика, що я не почуваю ніякої радості, окрім тієї, аби бути серед людей. Моя слава на Небі нескінченно велика, але Моя слава іще більш велика, коли Я знаходжусь серед моїх дітей — людей усього світу. Ваше Небо, Мої творіння, знаходиться в Раю, де живуть Мої обранці, тому якраз там, на Небі, ви будете споглядати Мене вічно і насолоджуватися вічною славою. А Моє небо

на землі, з усіма вами, о люди! Так, саме на землі і в ваших душах Я знаходжу Моє щастя і Мою радість. Ви можете дати мені цю радість, для вас це також обов'язок по відношенню до вашого Творця і Отця, який бажає і чекає від вас виконання цього обов'язку.

Моя радість бути серед вас не менш велика, ніж та, яку Я відчув, коли був з Моїм Сином Ісусом під час Його земного життя. Мого Сина Я направив на землю. Він був зачатий від Мого Святого Духу, в котрому також явився Я. Одним словом, завжди був Я.

Вам, Мої творіння, люблячи Вас, як Мого Сина, в котрому Я з'явився, Я говорю, як і Йому: будьте Моїми возлюбленими дітьми, в яких знаходжу Мою радість. Я одержую задоволення у вашому товаристві і бажаю залишитися з вами. Моя присутність серед вас подібна сонцю над земним світом. Якщо ви прихильні прийняти Мене, підійду до вас зовсім близько, ввійду у вас, освячу вас, зігрію вас Моєю нескінченною любов'ю.

Що ж стосується вас, душі яких знаходяться у стані гріха або не відають релігійної істини, Я не зможу увійти у вас, але все ж буду близьким до вас, тому що ніколи не перестаю звати вас, запрошувати одержати ті блага, які Я вам несу, щоб ви побачили світло і зцілилися від гріха.

Іноді Я дивлюсь на вас, люди, із співчуттям через нещасне становище, в якому ви знаходитесь. Іноді дивлюсь на вас із любов'ю, щоб прихилити вас до Себе, щоб ви поступилися перед чарівністю Моєї благодаті. Іншим разом проводжу дні, роки поблизу деяких людей, аби забезпечити їм вічне щастя. Вони не відають, що Я тут, що Я на них чекаю, кличу кожну мить. Однак Я зовсім не втомлююсь і також відчуваю радість від того, що знаходжусь поряд з ними, завжди з надією, що одного разу вони повернуться до їхнього Вітця і зроблять по відношенню до Мене, у крайньому разі, який-небудь вчинок, який свідчить про любов, перш ніж помруть.

Ось приклад однієї людини, що раптово померла, яка завжди була для Мене блудним сином

Я осипав душу цієї людини благами, але вона йшла, розтрачуючи всі ці блага, ці безоплатні дари люблячого

Отця, й, окрім того, тяжко Мене ображала. Я на неї чекав, скрізь за нею слідував, надавав такі нові милості, як володіння здоров'ям і багатством, котрі Я дозволив йому пожинати від праці у достатку. Інколи Моє провидіння нагороджувало його новими дарами. Отже, він жив у достатку, але бачив усе це у похмурому світлі своїх пороків, і все його життя було зіткане із помилок і потурання звичайному смертному гріху. Але Моя любов ніколи не втомлювалася. Я однаково слідував за ним, любив його, незважаючи на його різкий супротив мені, і більше всього Я був задоволений цим терплячим життям поряд з ним в надії, що, можливо, одного разу він відповість на Мою любов і повернеться до Мене, свого Отця і Творця.

Нарешті наближається останній день цієї людини: Я послав йому хворобу, аби він зміг у всьому розібратись і повернутися до Мене, свого Отця. Але час минає надаремне, і ось Мій бідний 74-річний син при своєму останньому часі. Я все ще з ним, як завжди, і говорю з ним ласкавіше, ніж будь-коли. Наполягаю, викликаю Моїх обранців, щоби молилися за нього, аби він попросив прощення, яке Я йому пропоную... У цю мить, перш ніж спустити останній дух, він відкриває очі, зізнається в своїх помилках і в тому, наскільки він віддалився від істинного шляху, котрий веде до Мене. Він приходить в себе, потім слабким голосом, не чутним нікому з його оточуючих, говорить мені:

«Боже мій, зараз я бачу, наскільки Твоя любов до мене була великою, а я Тебе постійно ображав таким поганим життям. Ніколи я не думав про Тебе, мій Отець і Спаситель. Зараз Ти все бачиш, а за все зло, яке Ти в мені бачиш і котре я визнаю у збентеженні, я прошу у Тебе прощення і я Тебе люблю, мій Отець і Спаситель».

Він помер у ту ж мить, і ось він переді Мною. Я суджу його з любов'ю Отця, як він Мене назвав, і він спасений. Він залишається на деякий час у чистилищі, а потім буде щасливим навечно. Я ж, після того, як радів протягом усього його життя від надії спасти його за допомогою його покаяння, тепер радуюсь ще більше, разом з Моїм Небесним судом, від здійснення Мого бажання, від того, що є його Вітцем навіки.

Що ж до душ, які живуть у праведності та благодаті, яка освячує, то Я почуваю щастя від Мого утвердження

в них. Я дарую Себе їм. Передаю їм досвід МОЄЇ МОГУТНОСТІ, і з МОЄЮ ЛЮБОВ'Ю вони знаходять Рай у МЕНІ, їхньому Вітцеві і Спасителю!»

Так закінчується перший зошит з Посланням.

ПОСЛАННЯ БОГА ОТЦЯ

Другий зошит

Другий зошит починається 12 серпня 1932 року. Одного разу диявол взяв і ножицями відрізав у нього обкладинку.

«Я відкрив джерело живої води, яке до кінця часів ніколи не вичерпається. Я приходжу до вас, Мої творіння, щоби відкрити вам Моє Вітцівське Серце, охоплене любов'ю до вас, Моїх дітей. Я хочу, щоб ви були свідками Моєї нескінченної і милосердної любові. Мені недостатньо показувати вам Мою любов, я хочу ще відкрити вам Моє Серце, звідки і пролетиться свіже джерело, із якого всі люди вгамують спрагу. Вони тоді відчують радість, яких не знали аж до теперішнього часу через тяжкий тягар перебільшеного страху переді Мною, їхнім Вітцем.

Із тих пір, як Я обіцяв людям Спасителя, стало виливатися з Моєї волі це джерело. Я зробив так, щоб воно пройшло через Серце Мого Сина, щоб дістатись до вас. Але Моя нескінченна любов до вас спонукає Мене ще ширше відкрити Мої груди, із яких щедро полетиться ця вода спасіння для Моїх дітей, і я дозволю їм вільно черпати все те, що їм необхідне віднині і ввіки.

Якщо ви хочете відчути могутність цього джерела, про яке вам говорю, навчіться спочатку краще Мене пізнати і полюбити так, як Я того бажаю, тобто не тільки як Отця, але і як вашого Друга, вашого Повіреного.

Хіба дивно те, що Я вам кажу? Хіба Я вас не створив по Моєму образу? Я зробив вас за Своєю подобою, щоб ви не знаходили нічого дивного, коли говорите і близько спілкуєтесь із вашим Вітцем, вашим Творцем і Богом, щоб ви стали завдяки Моїй милосердній доброті дітьми Моєї Вітцівської та Божественної любові.

Мій син Ісус в Мені і Я в Ньому, в Нашій взаємній любові, яка і є Дух Святий, який тримає Нас з'єднаним ланцюгом любові, яка робить Нас ОДНИМ.

Він, Мій Син, є схованкою джерела, з якого люди завжди могли черпати,— із Його Серця, котре завжди переповнене спасительною вологою! Але доводиться переконувати вас в існуванні цього джерела, яке відкриває для вас Мій Син, щоби ви могли зрозуміти, яке воно свіже та приємне! Що ж, тоді приходьте до Мене через Мого Сина, і коли ви будете поблизу від Мене, довірте Мені ваші бажання, Я покажу вам це джерело, давши Мене пізнати таким, яким Я є. Коли ви Мене пізнаєте, вгамуєте спрагу, підкріпитесь, ви зцілитесь від нещастя, ваші страхи пропадуть, радість буде великою, і любов дасть таку впевненість, якої раніше ви не знали.

Але як, скажете ви, ми зможемо прийти до Тебе? О, приходьте шляхом довір'я, звіть Мене вашим Вітцем, любіть Мене в душі та істині, і цього буде достатньо, щоби свіжа і могутня вода Мого джерела могла заспокоїти вашу спрагу.

Та якщо, в дійсності, хочете одержати від цієї води все, чого вам не вистачає для того, щоб пізнати й полюбити Мене, якщо ви відчуваєте себе холодними та байдужими, лише назвіть Мене прекрасним іменем Отця — і Я прийду до вас. Моє джерело дарує вам любов, довір'я і все те, чого вам не вистачає, аби бути завжди любимими вашим Вітцем і Творцем.

Оскільки Я більше всього бажаю бути пізнаним всіма вами для того, щоби ви всі могли насолоджуватися також і в дольному світі Моєю добротою та Моєю ніжністю, зробіться апостолами для тих, котрі Мене ще не знають, а Я благословлю вашу працю й зусилля, уготовивши вам іще й велику славу поблизу Мене у вічності!

Я океан милосердя, діти Мої, і це вам іще один доказ Вітцівської любові, яку Я відчуваю до всіх вас, без винятку, які б не були ваш вік, ваше соціальне становище, ваша країна. Я також не виключаю різні суспільства, секти, віруючих, невіруючих, байдужих. Я об'єдную у Своїй любові всі розумні істоти, сукупність яких і створює людство.

Ось доказ того, що Я океан милосердя. Я дав вам пізнати джерело, яке виливається із Моїх Грудей, щоб напоїти вас, а тепер, щоб ви випробували, наскільки я добрий до всіх, збираюся іще показати вам океан Мого вселенського милосердя, щоб ви могли кинутися в нього навіть із заплющеними очима. Навіщо? Затим, що, поринаючи в цей океан, душі, що раніше зробилися гіркими краплинами через їхні пороки та гріхи, загублять залишки гіркоти в цій лазні милосердя. Вони вийдуть із неї більш досконаліми та щасливими від того, що навчилися бути добрими і сповнилися милосердя. Якщо ви самі, по невіданню або через слабкість, впадаєте у стан гіркої краплі, Я залишаюся океаном милосердя, що готовий прийняти цю гірку краплю, щоб змінити її, направити до милосердя та доброти, аби зробити вас такими ж святими, як і Я, ваш Отець.

Бажаєте, діти Мої, провести тут, у дольному світі, ваше життя в мирі й радості? Тоді приходьте до Мене, щоб кинутися в неосяжний океан Мого милосердя й залишитесь в ньому назавжди. Збагачуючи ваше життя працею, ви освятите його Моїм милосердям.

Що ж до Моїх дітей, які не перебувають в істині, Я більше всього хочу, щоб Моя Вітцівська упередженість привела їх до того, аби вони могли відкрити очі на світло, котре нині сяє так яскраво, як ніколи.

Це час благодатей, передбачуваний та очікуваний з початку часів! Я тут особисто для того, щоб говорити з вами. Я приходжу як самий ніжний та люблячий із батьків. Я опускаюся до вас, забуваю про Себе, аби піднести вас до Мене й забезпечити ваше спасіння. Усі ви, що нині живуть, а також перебувають у небутті, що будуть жити із століття в століття аж до кінця цього світу, подумайте про те, що ви живете не самі, але що Отець живе поряд з вами, живе навіть у вас самих, думає про вас та вам пропонує узнати про незмірні переваги Його любові. Наблизьтесь же до джерела, котре завжди буде виливатися із Мого Вітцівського Серця. Зазнайте солодоців цієї спасительної води, а коли випробуєте усю її солодку могутність над вашими душами, то щоб задовольнити всі ваші потреби, приходьте і киньтесь в океан Мого милосердя, аби жити тільки в Мені, і потім вмерти для себе самих, щоби вічно жити в Мені.

(Помітка сестри Євгенії: «Наш Отець сказав мені наодинці: «Джерело — це символ Мого знання, а океан — Моєї любові і великої віри. Коли ви забажаєте випити із цього джерела, пізнайте Мене, і коли ви Мене пізнаєте, киньтесь в океан Моєї любові, віруючи Мені так, що це вас перетворить, чому Я не зможу противитись, навпаки, тоді Я прошу ваші гріхи й обсиплю вас найбільшими милостями»).

Я серед вас. Щасливі ті, хто вірить цій істині і хто дістає користь в час, про який у Священному Писанні говориться так: «Настане час, коли Бог буде неодмінно шанованим і любимим людьми, як Він того бажає».

Священні книги ставлять затим запитання: «Чому неодмінно?» — і відповідають: «Тому що тільки Він достойний вшанування, любові та хвали завжди!»

Мойсею було велено Мною Самим, як першу із десяти заповідей, повідомити людям: «Любіть і шануйте Бога!»

Люди, які є християнами, можуть Мені сказати: «Ми любимо Бога з моменту нашого приходу в світ або, якщо ми прийняли хрещення пізніше, то з цього моменту звернені до Бога, тому що постійно говоримо у молитві: «Отче наш, сущий на небесах!» Так, діти Мої, це вірно, що ви Мене любите й шануете, коли вимовляєте перший заклик «Отче наш», але продовжуйте молитву далі, і що ж ви визнаєте:

«Та святиться ім'я Твоє!» Так хіба Моє ім'я повністю освячене?

Продовжуйте: «Та прийде царство Твоє». Чи прийшло Моє царство?. Ви шануете, це вірно, з усім вашим завзяттям Царську гідність Мого Сина Ісуса, і в Ньому шануете Мене! Але хіба ви відмовите також і вашому Отцю у великій славі, хіба не проголосите також і Його ЦАРЕМ або, принаймні, дозволите Мені царувати доти, доки люди зможуть пізнати Мене і возлюбити?

Бажаю, щоб ви святкували торжество Царської гідності Мого Сина Ісуса в спокутування тих знущань, яких Він зазнав перед Пілатом, а також від воїнів, які бичували Його святу та невинну людську плоть. Прошу постійно не тільки відзначати це свято, але й відзначати його з ентузіазмом та старанністю. Однак для того, щоб усі могли дійсно пізнати

цього Царя, вимагається також узнати Творця Його Царства! Тепер, щоби повністю пізнати Царя та Царство, потрібно також пізнати Отця Царя, Творця Царства.

У дійсності, діти Мої, тільки Церква, як та спільність, котру Я дозволив заснувати Моєму Синові, виконає в досконалості це діло, навчить шанувати його Отця і вашого Отця та Творця. Серед вас, діти Мої, деякі можуть сказати: «Церква зростала безперестанно, християни ставали все більш і більш численними. Чи це не достойний доказ того, що наша Церква досконала!» Так знайте, діти Мої, що ваш Отець завжди пильнував над Церквою із самого її зародження, і що, в злагоді з Моїм Сином та Святим Духом, Я захотів зробити її непогрішимою за допомогою Мого Намісника — святого отця. Однак хіба не вірно, що якби християни пізнали Мене таким, яким Я єсмь, тобто як ніжнього і милосредного, доброго та щедрого Отця, вони сповідували б ще з більшою силою та щирістю свою релігію?

Діти Мої, невже це не вірно: якби ви знали, що у вас Отець, котрий думає про вас і любить вас нескінченною любов'ю, то ви б заради взаємності намагалися бути більш вірними у виконанні християнських та громадських обов'язків, справедливими, платити справедливістю БОГУ та людям?

Хіба не вірно, що якби ви знали свого Отця, люблячого, такого, що називає вас усіх без різниці прекрасним ім'ям дітей, ви б любили Мене, подібно ласкавим дітям, а ця любов, яку ви Мені дарували б, хіба не стала б при Моєму спонуканні діяльною любов'ю, котра розповсюдилась би на все людство, яке ще не знає ні християнства, ні навіть Того, хто їх створив і хто їх Отець?

Якби будь-хто став говорити всім людям, які погрязли у забобонах, чи багатьом іншим, які призивають Бога, оскільки знають, що Я існую, але ще не відають, що Я близький до них, — якщо б сказати всім їм, що їхній Творець є у той же час Вітцем, що думає про них, показує їм ніжну прихильність при їхніх стражданнях та невдачах, то сталося б навернення найбільш упертих, і це навернення було б більш чисельним та щирим, аніж те, що сьогодні існує, тобто більш надійним.

Деякі, що бачать Мою діяльну любов до людей, знайдуть у ній дещо гідне критики і скажуть так: «Але й місіонери, коли вони досягають далеких країн, говорять невірним тільки про Бога, Його доброту, милосердя. Що вони змогли б сказати про Бога більше того, що вони про Нього говорять завжди?»

Місіонери говорили і тепер говорять про Бога тією мірою, якою вони Мене знають, але запевняю вас, що всі ви не знаєте Мене таким, яким Я есмь, тому Я й приходжу проголосити Себе Вітцем всіх і ніжнішим із батьків, щоб поповнити любов, яку відчуваєте, спотворену страхом.

Я приходжу, уподібнюючися Моїм творінням, для того, щоб виправити ідею, яка належить їм, ідею страшного в Його справедливості Бога, бо Я бачу, що люди проводять життя, не покладаючись на їхнього єдиного Отця, який бажає дати їм знати про Своє єдине бажання: полегшити людям шлях земного життя, щоб дати їм потім на Небі життя, зовсім божественне.

Небажання і невміння вручити своє життя в Божі руки доводять, що люди не знають Бога порівняно з вами, Мої обранці. Тому зараз, коли Я вас просвіщаю, залишіться у цьому світлі і несіть його всім, що буде могутнім засобом навернення невірних, а також закриття, наскільки це можливо, дверей пекла, оскільки і Я тепер буду безперестанно повторювати Свою обіцянку:

«УСІ, ХТО ВІД СЕРЦЯ НАЗВУТЬ МЕНЕ ІМЕНЕМ ОТЦЯ, НЕХАЙ НАЗВУТЬ ХОЧА Б ОДИН РАЗ, НЕ ЗАГИНУТЬ, АЛЕ ОДЕРЖАТЬ ВІЧНЕ ЖИТТЯ СЕРЕД ОБРАНИХ».

А вам, хто потрудиться для Моєї слави і присвятить себе роботі над тим, щоб Мене пізнали, полюбили та шанували, обіцяю, що ваша нагорода буде велика, бо Я врахую все, навіть мале зусилля, докладене вами, та воздам вам во стократ у вічності.

Як Я вам сказав, необхідно, щоб у святій Церкві відданість Мені досягла досконалості, щоб особливим чином вшанували Мене як Творця Церкви. Того, хто прийшов, аби її заснувати. Того, хто є її душею,— Бога Отця у трьох іпостасях: Отця, Сина і Святого Духа.

Поки Бог Отець у Трьох Лицях не буде вшановуватися з особливою відданістю в Церкві і в усьому людстві, Церкві чогось не вистачатиме. Я вже дав відчуті цю недостатність деяким людям, але ці дуже близькі, у своїй більшості, люди не відповіли на Мій заклик. Інші мали сміливість сказати про це потрібним людям, але наштовхнувшись на неспроможність і цих людей, не стали наполягати.

Тепер настав Мій час. Я сам приходжу, щоб знали люди, Мої діти, те, чого дотепер вони не розуміли повністю. Я сам приходжу, щоб принести палкий закон любові, котрий розплавив би та знищив великий шар льоду, який оточує людство.

О дороге людство, о люди, Мої діти, звільніться від пут, в яких аж до теперішнього часу вас тримає сатана, звільніться від страху перед Вітцем, який є лише чистою любов'ю! Прийдіть, наблизьтеся, ви маєте повне право наблизитися до вашого Отця, відкрийте ваші серця, просіть Мого Сина, щоб Він допоміг вам краще пізнати Мої благодіяння вам.

О ви, обранці забобонів та диявольських законів, звольтеся від рабства цієї тиранії і прийдіть до істини істин. Признайте Того, хто вас створив і є вашим Вітцем. Не намагайтеся користуватися правами, за якими поклоняються і віддають почесні тим, хто втягує людей в це безкорисне життя доти, доки вони посмертно не прийдуть до Мене. Я чекаю на вас усіх, оскільки ви Мої діти.

А всі, хто перебуває у променях істинного світла, розкажіть останнім, як прекрасно жити в істині! Скажіть також і християнам, моїм дорогим творінням, діти Мої, як прекрасно думати про те, що існує Отець всевидящий, всезнаючий, який все передбачає, нескінченно добрий, що вміє легко пробачати, карає лише, скріплюючи серце, і м'яко. Скажіть їм, нарешті, що Я не хочу покидати їх у життєвих нещастях одних, навіть якщо вони не мають переді Мною заслуг. Нехай прийдуть до Мене. Я їм допоможу, полегшу їх тягар, пом'якшу їхнє таке жорстоке життя і оп'яню їх Моєю Вітцівською любов'ю, аби зробити їх щасливими і в теперішній час, і у вічності.

Ви ж, діти Мої, що загубили віру та живете серед тіней, підніміть очі, і ви побачите сяючі промені, які просвіщають вас. Я сам сонце, яке навчає, зігріває і продовжує гріти,

зрозумійте і визнайте, що Я ваш Творець, ваш Отець, ваш один-єдиний Бог. Саме тому, що Я вас люблю, я приходжу зробити Себе любимим, аби ви всі були спасенні.

Я звертаюся до всіх людей усього світу, змушуючи знову звучати заклик Моєї Вітцівської любові. Моя неосяжна любов, яку хочу відкрити вам, є постійною реальністю.

Любіте, любіте, завжди любіте, але покажіть також іншим, як треба любити Отця, щоб віднині Я зміг показати всім охопленого любов'ю до вас Отця.

А ви, Мої любими діти, священники та монахи, Я вас також прошу донести до всіх Мою Вітцівську любов, яку Я маю до всіх людей, а до вас — особливо. Ви повинні працювати, щоб Моя воля здійснювалася над людьми і над вами. Отже, Моя воля полягає в тому, щоб Я був пізнаний, шанований і любий. Не залишайте ж так довго Мою любов без відповіді, бо Я знемагаю від бажання бути любимим! Тепер час, який користується перевагою серед усіх останніх століть, не дозволяйте ж пропадати цій перевазі і не бійтеся, що вас можуть позбавити її! Душі потребують Божественного дотику, а час квапить, та не бійтеся цього. Я ваш Отець, Я допоможу вам зробити зусилля у вашій праці, Я вас завжди підтримаю і дам вам спробувати ще в цьому дольному світі спокій та душевну радість, даруючи ці плоди за ваше служіння і старання. Це неоціненний дар, оскільки душа, що перебуває у мирі і радості, уже передчуває Небо, в очікуванні вічної винагороди.

Моєму Наміснику, Вищому Понтифіку, Моєму Представникові на землі Я дав особливе тяготіння до апостольського служіння в місях у далеких країнах і, насамперед, величезне бажання зробити всесвітнім вшануванням Святішого Серця Мого Сина Ісуса. Тепер Я довіряю Йому діло, заради якого Ісус прийшов на землю: прославити Мене, зробити Мене відомим, таким, яким Я єс്മь, як Я сам про Себе говорю вам, людям, Моїм творінням та дітям.

Якби люди зумли проникнути в серце Ісуса, з усіма Його бажаннями та Його Славою, вони визнали б, що Його найпалкіше бажання було прославити Отця, який Його послав, і, передусім, воздати Отцю не меншу славу, ніж

колись і тепер, славу всеохоплюючу. Ісус хоче, щоби люди віддавали славу Мені, як Отцю і Творцю, і більш того, як Творцю їх спокутування! Люди можуть і повинні зробити це.

Я хочу від людини лише того, що вона може Мені дати: довір'я, любові і вдячності. Мені це потрібно зовсім не трму, що Я потребую Мого творіння чи поклоніння переді мною, не тому, що Я бажаю бути пізнаним, шанованим та любимим. Тільки задля того, щоб спасти саму людину і зробити її учасницею Моєї слави, Я сходжу до неї. Окрім того, по Моїй благоді і любові Я помічаю, що істоти, витягнуті Мною із небуття та усиновлені, подібно справжнім дітям, у великому числі впадають у вічне нещастя через бісів, не досягаючи, таким чином, мети, з якою Я їх сотворив, гублячи свій час і вічність!

Якщо Я чогось бажаю, особливо у цю мить, так це просто більшого старання з боку праведників, бажаю також неважкого шляху грішникам в їхньому наверненні до Бога — наверненні щирому та спокійному. Бажаю повернення цих блудних синів в Отчий дім, бажаю цього, особливо іудеям та всім, хто є Моїми творіннями, Моїми дітьми, — розкольникам, еретикам, масонам, нещасним невірним, богохульникам та членам різних таємних сект. Хочу, щоб ви у цьому світі пізнали б, що є один Бог і один Творець. Вони не знають, що Я їхній Отець, хоч Я і подвоюю свої зусилля, звертаючися до тих, хто не відає Мене.

Вірте Мені, ви, хто слухає Мене, хто читає ці слова: якби всі люди, далекі від Католицької Церкви, почули слова про Отця, котрий їх любить, котрий є їхнім Творцем і Богом, про Отця, який бажає дати їм вічне життя, більша частина цих людей, також і найупертіших з них, прийшла б до Отця, про якого ви їм розповіли б.

Якщо ви не можете безпосередньо піти до них з такою мовою, шукайте інші засоби, використовуйте тисячі прямих і непрямих шляхів. Нехай спрацюють ваш істинний дух учнів та великий запал. Я вам обіцяю, що ваші зусилля будуть швидко, з Моєю милістю, увінчані великими успіхами. Зробіться апостолами Моєї Вітцівської доброти, і завдяки старанням, які Я дарую всім вам, ви станете сильними і могутніми у вашій роботі серед людей.

Я завжди буду близький до вас і буду у вас. Якщо ви будете говорити вдвох, Я буду серед вас двох, якщо вас буде багато, Я також буду серед вас. Таким чином, ви скажете те, що Я підкажу вам, і Я встановлю у ваших слухачів бажану прихильність. Так люди і будуть завойовані любов'ю і спасенні для Вічності.

Що стосується засобів Мого вшанування, Я прошу лише більшого довір'я. Не вірте, що Я очікую від вас аскетизму чи умертвіння плоті, що Я хочу змусити вас мандрувати босими ногами або повергатися обличчям у пил, посипати себе попелом... Ні, ні! Моє заповітне бажання — щоб ви поводитися зі Мною по-дитячому, з простою та довірою до Мене.

Будучи серед вас, Я хочу стати усім для всіх, як найніжніший і самий люблячий Отець. Я познайомлюся з усіма вами, даруючи Себе усім, приблизившись, щоб дозволити вам стати більшими для Вічності.

Більшість невіруючих, безбожників та членів різних сект залишаються у безвір'ї, оскільки думають, що Я попрошу у них неможливого, що вони мають підкорятися Моїм наказам, як раби підкоряються тирану, котрий у своїй могутності та гордині віддаляється від своїх підданих, щоб змусити їх поважати і поклонятися. Ні, ні, діти Мої. Я можу применшитися в тисячу разів, стати ще меншим, ніж ви можете собі уявити.

Однак те, чого я дійсно вимагаю, це вірне дотримання заповідей, котрі Я дав Моїй Церкві. Вимагаю, щоб ви були мислячими творіннями і не уподібнювалися тваринам в недисциплінованості та поганих уподобаннях, щоб ви, нарешті, могли зберегти скарб, яким є ваша душа, дарований вам Мною у повній Божественній красі, в котру я її облачив.

Опісля дійте так, як Я того бажаю, про що Я вам уже сказав, — вшануйте Мене з особливою довірою. Нехай ваше довір'я відкриє вам Моє бажання принести вам користь, зробити вас більшою мірою причетними до Моєї могутності і Моєї слави, виключно для того, аби ошчасливити й спасти вас, щоб явити вам Моє єдине бажання — любити вас та бути взаємно любимим вами.

Якщо ви полюбите Мене синівською вірною любов'ю, то збережете сповнену любові та підлеглості повагу до Моєї Церкви та Моїх представників. Але не ту повагу, котру ви маєте тепер і котра тримає вас на відстані від Мене, оскільки ви надто страшитеся Мене. Це помилкова повага, яку ви тепер відчуваєте до Мене, є несправедливістю, раною в найчутливішій частині Мого Серця, є забуттям Моєї Вітцівської любові до вас і навіть презирством до неї.

Те, що більше від усього Мене пригнічувало у Моєму народі, в Ізраїлі, і що й досі продовжує пригнічувати Мене в сучасному людстві, так це зле з'ясована повага до Мене. Зрозуміло, цим скористався ворог людей, щоб змусити їх впасти в ідолопоклонство та розкол. Він цим і користується та буде користуватися завжди проти вас, щоби віддалити вас від істини, від Моєї Церкви та від Мене. О, не давайте ж дияволу захопити себе, вірте істині, яку Я нині вам відкриваю, та шествуйте у світлі цієї істини.

А ви, ті Мої діти, котрі знаходяться поза Католицькою Церквою, відайте, що ви не виключені з Моєї Вітцівської любові. Я звертаю до вас ніжний заклик, аби ви також були Моїми дітьми. Якщо ви знаходитесь досі у пастці, влаштованій вам дияволом, визнайте, що він вас обманув, і прийдіть до Мене, свого Отця. Я вас прийму з радістю та любов'ю.

Теж і ви, що не знають ніякої іншої релігії, окрім тієї, у якій ви народжені і яка не є істинною, відкрийте очі: ось ваш Отець, хто вас створив і бажає спасти. Я приходжу, щоб принести вам істину і разом з нею порятунок. Я бачу, що ви Мене не знаєте й не відаєте про те, що Я не бажаю нічого іншого для вас, тільки щоб ви Мене пізнали як Отця і Творця, а також як Спасителя. Через це невігластво ви не можете полюбити Мене. Зрозумійте, Я зовсім не такий чужий вам, як ви вважаєте.

Як би Я міг залишити вас одних після того, як Я сотворив та усиновив завдяки Моїй любові? Я іду за вами всюди, захищаю вас завжди, щоби все це стало підтвердженням Моєї великої щедрості до вас, незважаючи на ваше забуття Моїх нескінченних милостей, те забуття, котре змушує вас помилково стверджувати: «Це природа дає нам усе, вона дає нам життя і смерть». Тепер час

благодаті та світла! Визнайте ж, Я єсмь єдино істинний Бог!

Щоби дати вам істинне щастя у цьому житті і в іншому, Я бажаю, аби ви робили те, що Я вам пропоную зробити на цьому світі. Зараз сприятливий час, не загубіть же любов, що пропонується вашому серцю настільки зворушливим чином. Як засіб спасіння, Я всіх прошу брати участь у Святій Месі в церкві. Це Мені так приємно! Потім, із часом, Я запропоную вам інші короткі молитви, адже Я не хочу перевантажувати вас! Суть буде у тому, щоб шанувати мене так, як Я вам сказав, установивши свято на Мою честь та служачи Мені з простотою істинних дітей вашого Бога, Отця, Творця й Спасителя людського роду.

Ось ще один доказ Моеї Вітцівської любові до людей: діти Мої, Я не буду говорити Вам про Мою велику та безмірну любов, бо вам достатньо відкрити Священне Писання, глянути на розп'яття, Дарохранительницю та Святі Дари, щоб ви змогли зрозуміти, до якої міри Я вас полюбив!

Однак, щоб показати вам ваш обов'язок виконувати Мою волю над вами і щоб Я був, врешті-решт, більш відомим та любимим, Я хочу, перш ніж завершити Свою мову, що лежить в основі Моеї діяльної любові до людей, ще раз зупинитися на багаточисленних доказах Моеї любові до вас!

Досі людина не знаходилася в істині, не відчувала насправді істинної любові. Ви вважаєте, що перебуваєте в радості, мирі, але ви, Мої діти, насправді знаходитеся поза істинним законом, для послуху якому Я вас створив, і в глибині серця ви відчуваєте, що у вас нема ні істинного миру, ні істинної радості, що ви не перебуваєте в істинній свободі Того, хто вас сотворив і хто є ваш Бог, ваш Отець!

Також і ви, що живуть в істинному законі, чи, краще сказати, обіцяли дотримуватися закону, котрий Я вам дав, аби забезпечувати ваше спасіння; ви також спокушені пороками, віддалені від закону поганою поведінкою. При цьому ви вважаєте себе щасливими? Теж ні. Ви відчуваєте, що ваше серце неспокійне. Може бути, ви думаєте, що находячи насолоду та інші людські радості, ваше серце, нарешті, відчує себе задоволеним? Ні. Дозвольте Мені

сказати вам, що ви ніколи не будете ні в істинній свободі, ні в істинному щасті, поки не визнаєте Мене як Отця і не підкоритеся Моему ігу, аби бути істинними дітьми Бога Отця! Для чого? Задля того, що Я вас сотворив лише для однієї мети, яка полягає в тому, щоб пізнати Мене, полюбити і служити Мені, як проста і довірлива дитина служить своєму Отцю!

Один час у Вітхому Завіті люди поводили себе подібно тваринам, не зберігши жодного знаку, який би позначив їхнє достоїнство дітей Бога Отця. Тоді, щоби дати їм знати, що Я хотів возвисити їх до великого достоїнства дітей Божих, Я повинен був являтися часом з устрашаючою суворістю. Пізніше, коли Я побачив серед них людей, досить розумних для того, аби зрозуміти необхідність установлення різниці між ними та тваринами, тоді я почав осипати їх благодіяннями, давати їм перемогу над тими, хто не зміг ще визнати та берегти гідність. Й оскільки кількість людей розумних зростала, Я послав їм Мого Сина, прикрашеного усіма Божественними звершеннями, щоб Він був Сином досконалого Бога. Саме Він намітив їм шляхи вдосконалення, заради Нього Я вас усиновив у Моїй безмежній Любові, як істинних дітей, і пізніше ніколи вас не називав лише творіннями, але також іще і дітьми.

Я дав вам істинний дух нового закону, що не тільки відрізняє вас, як людей древнього закону, від тварин, але й возвишає вас над людьми Ветхого Завіту. Я возвисив вас усіх до достоїнства дітей Божих. Так, ви є Моїми дітьми і повинні сказати Мені, що Я ваш Отець. Тож майте ж довір'я до Мене, подібно до дітей, бо без цього довір'я ніколи не будете володіти істинною свободою.

Усе це Я кажу вам, щоб ви визнали, що я приходитиму заради любові, заради того, щоби владно допомогти вам повалити тиранічне рабство, яке полонить вашу душу, і дати вам вкусити істинну свободу, звідки й приходить істинне щастя, у порівнянні з яким усі земні радості нікчемні. Підніміться усі до цього достоїнства дітей Божих і зумійте поважати вашу велич, а Я буду вашим Вітцем, більш, ніж будь-коли, і самим люблячим, і милосердним.

Я прийшов, щоб принести мир Своєю діяльною любов'ю. Якщо хто-небудь Мене шанує та довіряється Мені, Я буду надсилати цій людині промінь, що умиротворює її

під час бід, при неспокої, стражданнях, печалях, особливо, коли людина Мене прикликає та любить як свого Отця. Якщо цілі сім'ї будуть Мене шанувати та любити, як їхнього Отця, Я принесу їм Мій мир і разом з тим щасливу долю. Якщо робітники, промисловці та ремісники будуть мене прикликати та шанувати, Я дарую їм Мій мир, Мою силу, покажу їм, що Я добрий та милосердний Отець. Якщо в кожному християнському суспільстві будуть мене прикликати та шанувати, Я дам Мій мир, буду найбільш люблячим Вітцем і Моєю могутністю забезпечу вічне спасіння усіх душ.

Якщо, нарешті, усе людство Мене прикличе і пошанує, Я ниспошлю на нього дух миру, як благодатну росу.

Якщо всі народи будуть мене прикликати й шанувати, ніколи більше не буде ні чвар, ні війн, тому що Я єсмь Бог миру і там, де знаходжуся Я, війни не буде.

Хочете одержати перемогу над ворогом? Прикличте Мене і ви восторжествуєте над ним.

Ви тепер знаєте, що Я можу все при Моїй могутності. Однак цю могутність Я пропоную вам, аби ви нею користувалися віднині й ввіки. Я завжди буду вашим Вітцем, щоби ви, врешті-решт, показали себе Моїми дітьми.

Чого ще Я бажаю в Своїй любові? Тільки знайти серця, які можуть Мене зрозуміти.

Я сама святість в її досконалості та повноті, і Я дарую вам цю святість, Творцем якої Я є, через Мого Святого Духа, Я воздвигаю її у ваших душах по заслугах Мого Сина.

Заради Мого Сина і Святого Духа Я приходжу до вас, вселяюся у вас і шукаю Мого заспокоєння.

Для деяких душ слова «вселяюся у вас» здадуться утаємниченими, але тут нема таємниці, бо після того, як Я повелів Моєму Синові встановити Святу Євхаристію, Я маю намір входити у вас кожного разу, як ви одержите Святі Дари.

Зрозуміло, нічого не заважало Мені приходити до вас також і до Євхаристії, бо для Мене нема нічого неможливого! Але Таїнство Євхаристії є дія, котру вам легко зрозуміти, воно показує вам, як Я входжу у вас!

Коли Я у вас, мені легше дати вам те, чим Я володію, лише б ви у Мене просили. Під час Таїнства Євхаристії ви особисто з'єднуєтеся зі Мною, якраз при цьому з Моєю любов'ю вливається у вашу душу властива Мені святість.

Я затоплю вас Моєю любов'ю, ви повинні лише попросити собі добродійностей та досконалості, котрих так потребуєте, і будьте певні, що у мить, коли Бог покоїться у серці Його творіння, ні в чому не буде відмовлено цьому творінню.

Як тільки ви взнали про місце Мого упокоєння у вас, чи не захотілося вам Мені його надати? Я ваш Бог Отець, невже ви насмілитесь в цьому Мені відмовити? О, не залишайте Мене страждати через вашу жорстокість по відношенню до Отця, котрий просить у вас лише милість до Себе!

Перш ніж закінчити Моє послання, Я хочу висловити побажання багатьом людям, що присвятили себе служінню Мені, вам, священики, монахи і монахині. Ви покликані до служіння Мені, будь це у спогляданні, будь це у ділах милосердя чи апостольському служінні. З Мого боку, Я даю вам переваги в користуванні Моєю добротою, з вашого боку — вірність покликаного з доброї волі. Ось Моє побажання: ви, що більш легко розуміють те, на що Я чекаю від людства, просите Мене, щоб Я зміг поселити у душах людей любов. Ви знаєте всі складнощі, котрі доводиться переборювати, або завоювати хоч би одну душу! Однак, ось вам дійовий засіб, котрий допоможе добути для Мене велику кількість душ: цей засіб полягає у тому, щоб дати людям Мене пізнати, полюбити та шанувати.

Насамперед, Я хотів би побачити у Себе першими вас. Яка для Мене радість — перш за все увійти в дома священиків, монахів та монахинь! Яка радість з'явитися Мені в якості Отця передусім серед Моїх улюблених дітей! З вами, дорогі Мої, Я буду бесідувати як із друзями! Я буду найскромнішим із ваших довірених осіб! Я буду ваш цілком і вам вистачить Мене на все! Я буду, перш за все, Вітцем,

який виконує ваші бажання, осипаючи вас усіх благодіяннями, одаряючи любов'ю та всепоглинаючою ніжністю.

Не відмовляйте Мені у цій радості, якою Я бажаю насолоджуватися серед вас! Я воздам вам у стократ за неї, а оскільки ви мене пошануєте, також і Я буду шанувати, готуючи вам велику радість у Моему царстві!

Я світло світле: там, куди Я проникаю, буде життя, хліб та щастя. Мое світло освітить паломника, скептика, невігласа, освітить вас усіх, о люди, що живуть у цьому світі, сповненому тіней та пороків. Якщо ви не будете мати Мого світла, ви впадете в безодню вічної смерті!

Мое світло, нарешті, освітить шляхи, що ведуть до істинної Католицької Церкви, для тих її бідних дітей, які все ще є жертвами марновірства. Я покажу Себе Вітцем і тим, хто страждає більш всього на світі, прокаженим.

Я явлю себе Вітцем усіх тих, хто покинутий, виключений з людського суспільства. Я явлю себе Вітцем тих, хто страждає, хворих, особливо умираючих. Я явлю Себе вашим Вітцем у всіх ваших потребах. Нарешті, Я явлю Себе Вітцем царів та їхніх народів. Ви всі відчуєте Мої блага, Мій захист, ви всі побачите Мою могутність!

Мое Вітцівське божественне благословіння усім! Амінь.

Особливе благословіння Моему Синові та Представникові! Амінь!

Особливе благословення Моему синові Єпископу! Амінь.

Особливе благословення моему синові, твоєму духовнику! Амінь.

Особливе благословення Моїм дочкам, твоїм наставницям! Амінь.

І всій конгрегації моєї любові! Амінь.

І всій Церкві та всьому духовенству! Амінь.

Особливе благословення Церкві, що очищає. Амінь! Амінь!

ВІД ВИДАВНИЦТВА «i nidi di Preghiera»

Мати Євгенія Єлизавета Равазіо

Хто вона, мати Євгенія, котру Бог Отець називає Своєю улюбленою дочкою, паростком в Його саду?

Нам здається, що мати Євгенія є одним із найбільших світочів нашого часу, скромною проповідницею нової Церкви, в центрі якої знаходиться Бог Отець, як вершина для всього людства, що дозволяє зробити ідеалом духовності об'єднання всіх.

Вона світоч, котрий Господь дав світові, коли світ поринув у темряву та хаос. Мета цього дару — показати нам шлях, яким треба йти.

Вона народилася в Сан Джервазіо Д'Адда (тепер Капріато Сан Джервазіо), маленькому місті в провінції Бергамо в Італії, 4 вересня 1907 року в селянській сім'ї.

Вона одержала лише початкову освіту. Після кількох років роботи на фабриці вступила у конгрегацію Цариці Апостолів, коли їй було 20 років. Якраз тоді й розвинувся талант, даний їй Богом. Завдяки цьому талантові її обрали настоятельницею конгрегації, коли їй було лише 25 років.

Незалежно від її духовності, робота в суспільстві була вже достатньою для того, щоб вона залишилася в історії. За 12 років місіонерської діяльності вона відкрила понад 70 центрів, включаючи лікарню, школу і церкву, в найвіддаленіших місцях Африки, Азії та Європи.

Це вона винайшла перші ліки для лікування прокази шляхом витяжки із насіння тропічної рослини. Ці ліки пізніше були вивчені й удосконалені в Інституті Пастера в Парижі.

Це вона надихнула Рауля Фолеро, в його апостольському служінні прокаженим, що спиралося на фундамент, який був закладений нею, і йшов по її слідах.

У період 1939—41 рр. вона збиралася здійснити і здійснила проект «Місто прокажених» у державі Берег

Слонової Кості. Це величезний центр з територією 200 тис. кв. м, в якому турбуються про хворих. Він до цього часу залишається одним із провідних центрів такого типу в Африці і в цілому світі.

На знак визнання цього досягнення Франція присудила найвищу національну нагороду за громадську діяльність конгрегації сестер Цариці Апостолів, вищою главою якої була мати Євгенія з 1935 по 1947 р.

Мати Євгенія померла 10 серпня 1990 р.

Із її спадщини найвизначнішим для нас є «Послання Бога Отця». «(Бог) Отець говорить (нам) своїм дітям», єдине откровення, дане Богом Вітцем, яке одержало визнання Церкви, як достовірне, після 10 років найсуворішого розслідування. Про це говорить свідоцтво, написане внаслідок розслідування монсеньйором Александром Кайо, єпископом Гренобля. Гідне згадки, що (Бог) Отець у 1932 р. звернувся з Посланням до матері Євгенії латинською мовою, якої вона зовсім не знала.

У 1981 р. це Послання дійшло до нас, і в 1982 р., в п'ятдесяту річницю, воно було надруковане італійською мовою. Благодать, яка виходить із Послання в багатьох чудесних проявах, обумовила його поширення, насамперед, у в'язницях, трущобах та лікарнях. Окрім італійської та англійської мов, воно було надруковане французькою, іспанською, німецькою і російською, а тепер і українською мовами.

ЗМІСТ

Передмова	3
Свідоцтво Монсеньйора Кайо, єпископа Гренобля	5
Послання Бога Отця. Зошит перший	15
Послання Бога Отця. Зошит другий	37
Від видавництва «I nidi di Preghiera». Мати Євгенія Єлизавета Равазіо	53